

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

2. Quamobrem potissimum à Christo sit institutum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

mini contra Sacramentarios. Est igitur in hoc Sacramento anima Christi & corpus & sanguis viuens, atque Deitas, quæ nunquam separatur à corpore & anima Christi atque sanguine: ideoque adoramus hoc Sacramentum propter coniunctam ibi & præsentem Deitatem, quod alioqui non fieret. sicut enim Christi corpus fuit adoratum à tribus Magis, Matth. 2. & à cæco nato, Ioan. 9. & ut cæteris scripturæ locis præbatur, sic etiam iam sub specie panis & vini non manentibus, sed transsubstantiatis totaliter in corpus & sanguinem Christi per virtutem verbi consecratiui, sicut vinum ex aqua fuit factum, Ioan. 2. adoratum quia Christus non dixit, Hic panis est corpus meum: sed simpliciter & nudè, Hoc est corpus meum: etsi Paulus vocat panem, 1. Corint. 11. non tamen vocat panem naturalem manentem, sed quia de panis iam factum est corpus Christi. Sic scriptura vocat hominem cinerem & terram, non quòd sit, sed quia de terra in hominem conuersus est, & sicut Paulus iubet bibere calicem, sed nunquid bibitur calix? Immo sanguis Christi bibitur, &c.

2. Secundò, Christus instituit hoc Sacramentum in memoriam passionis suæ pro nobis factæ, Luc. 22. cum inquit, Hoc facite in meam commemorationem, & 1. Corint. 11. Institutum est autem, ne tanti beneficii obliuisceremur, scilicet quòd ipse pro nobis peccatis mortuus est, pro illis satisfaciendo, Rom. 14. & patri nos reconciliaret, ut propter illius meritum & effusum sanguinem saluaremur æternaliter. Ioan. tertio, ut quæ propter nomen eius omnia nobis vitæ necessaria donarètur in corpore & anima, Ioan. 16. Si quid petieritis patrem meum in nomine meo, &cæt. Hæc beneficia nobis collata ex Christi memoria esse corpus & sanguinem suum: ut sensus nostri perciperent, oculi viderent redemptorem, aut

audirent prædicationem de morte eius, sicut præcep-
tum est, mortem Domini annūciabitis, id est, bene-
ficiū mortis Christi omni populo prouulgabitis,
vsquedū veniet, id est, ad nouissimum vsque diem
mundi, quo veniet ad iudicandum viuos & mortuos.
Habet quoque Ecclesia in vsu imagunculas crucis
ac passionis & alia cæremonialia, vt nos commone-
faciant maximi illius amoris Christi & beneficii in
nos collati. Porrò non solū instituit hoc Sacramen-
tum CHRISTVS propter reficēdam perperuam
memoriam ac recordationem, sed etiam vt mandu-
cāremus & biberemus: nam dicit Matth. 26. Acci-
pite & comedite, hoc est corpus meum, & bibite ex
illo omnes: idque idē addidit & dixit, vt testaretur
id totū ad nos pertinere, & esse nostrum benefi-
cium ipsius: quasi dixerit, Ego non indigui redem-
ptione, quia peccator non sum, nec indigeo salutem
mereri, quia Deus, & data est mihi omnis potestas
in cælo & cæt. Sed propter vestram salutem & re-
demptionem, dedi corpus meum in mortem, & san-
guinem in remissionem peccatorum vestrorum, qui
in me credetis: & quia totum vestrum est quod ego
feci, idē comedite & bibite, & eritis mihi coniun-
cti tanquā membra, & eritis mecum vnū corpus
& vna caro, qua coniunctione nulla propior potest
excogitari: sicut cibus naturalis in nostram substan-
tiam manducando vertitur, sic beneficium mortis
CHRISTI, quod communicamus per manduca-
tionem, in nobis efficit vnionem Christi, vt ipse in-
nobis, & nos in illo viuamus, Ioan. sexto. Qui man-
ducet me, viuit propter me &c. Et quanuis etiam Fi-
des nos Christo iungat spiritualiter, sicut omnes pa-
tres veteris testamenti, secundū illud, Qui adhæ-
ret Deo per fidem, vnus cum eo spiritus efficitur: at-
tamen hæc vnio per corporalem manducationem
maior est, & illam exigit etiā CHRISTVS, ideoq;
mandat

mandat manducare & bibere, quò nimirum non solum spiritualiter per fidem, sed etiam corporaliter uniamur Christo, & cum illo efficiamur vna caro, sicut Apostolus 1. Cor. 10. inquit: Panis quem frangimus, nonne communicatio corporis Christi est, quoniam unam panis & unum corpus multi sumus. Ex tali autem communicatione seu participatione fit Christus noster totus, cum omnibus donis suis & beneficijs, & nos illi efficiamur proprii cum peccatis nostris quæ ille abstulit & euanescere facit.

3. Postremò notandum, quòd in communicatione duo sunt, Fides Sacramenti & Esus: At manducatio non meretur remissionem peccatorum, sed fides passionis Christi, nempe vt credam corpus eius promissum traditum, & sanguinem pro me effusum esse in remissionem peccatorum: hæc fides præcedat necessè communionem illam realem, quæ est vita animæ: nam edere & bibere præsupponit vitam, non autem cibus & potus dant nobis vitam, sed potius conferunt: atque sic per absolutionem verbi Dei ac fidem remittuntur nobis peccata ante communicationem Sacramenti: sed quando communicamus, uniamur Christo, iuxta illud Ioan. sexto. Qui manducat carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in eo. Incorporamur ergo Christo per manducationem, & confortamur in fide. Nam sicut homo non est, natum esse ex utero matris & accepisse vitam, nisi quis etiam cibo & potu alimentorum conseruet vitam: sic non est satis, renatum esse in Baptismo, nisi in hac noua vita conseruetur & crescat cibo illo celesti corporis & sanguinis Christi &cæt. Quamprimùm enim homo baptizatus est, pugnandum est contra carnem, Sathanam, mundum & concupiscentias, in qua continua pugna pro nostra fragilitate profusus succumberemus, & victi iaceremus, nisi data nobis esset Eucharistia, qua fides nostra pascitur & confirmatur.